

religie & filosofie

Mathilde de Vriese fotografeert mensen als Boeddha. In meditatieve houding zijn mensen mooier, heeft ze ervaren. „Ik probeer mensen in een staat te brengen, waarin ze de perfecte schoonheid in zichzelf ervaren. Dat is op het moment waarop je accepteert wie je bent.”

Tien Boeddha-portretten van Mathilde de Vriese

Het mooie in de mens zichtbaar maken

Anne-Wil Jens

In de Staatsliedenbuurt in Amsterdam hangen in vijftien etalages portretten van mensen die als Boeddha zijn gefotografeerd. De foto's zijn genomen door kunstenaar Mathilde de Vriese die zelf zen-boeddhist is.

De Vriese (1964) deed een grafische opleiding aan de Rietveld Academie. Sinds een paar jaar is ze bezig met een onderzoek naar de vrouwelijke Boeddha. „Ik heb eens een vrouw gefotografeerd in meditatieve houding”, zegt De Vriese. „Die foto vond ik zo wonderschoon dat ik iedereen wel zo wilde fotograferen. Op die manier laat ik mensen een soort Boeddha worden. De perfectie, een prachtige schoonheid die iedereen heeft, probeer ik zichtbaar te maken.”

De Vriese begon met het fotograferen van haar eigen kennissen. Vervolgens zorgde de Amsterdamse Stichting Kunsttraject ervoor dat de foto's kon worden geëxposeerd in etalages van winkels. Daarna besloot de kunstenaar mensen uit haar buurt als Boeddha te fotograferen.

Allerlei mensen meldden zich aan bij de kunstenaar, omdat ze graag op de foto willen als Boeddha. „Zelfs een tramcontroleur die met de tram dagelijks aan de etalages met foto's voorbij rijdt, heeft zich aangemeld.” De Vriese: „De mensen die zich

aanmelden, willen het mooie in zichzelf zichtbaar maken. Het is verstandig om op zoek te zijn naar die schoonheid, want als je die kunt zien, sta je prettiger in het leven. Mensen die zichzelf lelijk vinden, zijn voor hun omgeving ook niet makkelijk. Onzekerheid is doodzonde.”

‘Ik wist niet dat ik zo mooi ben’, kreeg ik als reactie

„Ik probeer mensen in een staat te brengen waarin ze de perfecte schoonheid in zichzelf ervaren”, zegt De Vriese. „Dat is op een moment waarop je accepteert wie je bent en wat je meebrengt. Je hart maakt een sprongetje. Misschien komen op zo'n moment wel je ademhaling en hartslag samen. Je houdt dan op met anticiperen en je aan te passen aan je omgeving. Die acceptatie geeft veel lucht.”

Een fotosessie duurt zo'n drie kwartier waarbij De Vriese ongeveer dertig foto's maakt. Op maar één of twee foto's blijkt de geportretteerde de staat van Boeddha te hebben bereikt.

Op de foto's is van de ogen van de Boeddha's vaak niet meer te zien dan een streepje. De Vriese: „De mensen die poseren houden hun ogen gericht op één plek op de grond, anderhalve meter verderop. Dat is een techniek die afkomstig is uit de zen-meditatie om te bevorderen dat je niet wegzweeft, maar in het hier en nu blijft.”

Ook de 21-jarige Nicander van Duijn uit de Staatsliedenbuurt poseerde onlangs. „Ik vind het leuk dat het project ook voor mensen uit de buurt is georganiseerd”, zegt hij. „Er worden mensen gefotografeerd die je ook op straat of in de supermarkt kunt tegenkomen. De kunstenaar staat open voor iedereen, zelfs al ze iemand niet kent, zoals bij mij het geval was.”

In een etalage zag Van Duijn een briefje met uitleg over het fotoproject en een e-mailadres om in contact te komen met de kunstenaar. Terugkijkend zegt hij: „Tijdens de fotosessie had ik het gevoel dat ik ergens anders was dan in een kamertje in Amsterdam.”

Voorafgaand aan een fotosessie, zegt Mathilde de Vriese, bereidt ze zich voor door te mediteren. „Ik heb het universum gevraagd om mij te steunen. Daarnaast probeer ik goed door mijn buik te blijven ademen en vriendelijk te zijn.” Ze krijgt veel positieve reacties op

het project. „Onlangs kreeg ik een e-mail van iemand: 'Ik wist niet dat ik zo mooi ben, ik zie er veel steviger uit dan ik me voel'. Ik wil het leven van mensen draaglijker maken als het moeilijk is en hen een foto meegeven van een mooi moment.”

Ze beschouwt het als een 'cadeau' dat mensen bij haar op de poef als

‘Ik zie er veel steviger uit dan ik me voel’

Boeddha komen poseren. „Ik ontmoet veel interessante mensen en vind het bijzonder dat ik hen mag fotograferen. Iedereen wordt op dezelfde manier gefotografeerd, maar toch is iedereen uniek.”

De tentoonstelling 'Iedereen is Boeddha' loopt tot 5 september 2010. De Boeddha's zijn te zien in etalages in de Staatsliedenbuurt in Amsterdam, onder meer in de Van der Hoopstraat, de Fannius Scholtenstraat en de Van Boetzelaarstraat.

Opgeven om ook Boeddha te worden: info@houdtmoed.nl. www.kunsttrajectamsterdam.nl, www.houdtmoed.nl

Internetten mag alleen met filter van Kliksafe

Leden van de Gereformeerde Gemeente in Nederland moeten met een filter internetten. Bij huisbezoeken worden zij daarop gewezen.

Van onze redactie religie & filosofie

AMSTERDAM – De synode van de Gereformeerde Gemeente in Nederland, een bevindelijk-gereformeerd kerkgenootschap met ongeveer 25.000 leden, heeft besloten dat kerkleden uitsluitend mogen internetten met gebruik van het filter van de firma Kliksafe. Doen zij dat niet, dan wachten hen mogelijk tuchtmaatregelen.

Woordvoester Hanneke Bostelaar van Kliksafe denkt niet dat het synodebesluit voor veel nieuwe klanten zal zorgen. „Wij hebben ook geen winstoogmerk. Winst investeren we in het verbeteren van het filter.”

Kliksafe heeft volgens Bostelaar 14.000 particuliere klanten. Ook maken ruim 150 scholen en 100 bedrijven gebruik van het internetfilter, dat websites blokkeert die 'niet verantwoord' worden geacht voor de orthodox-protestantse surfer.

Hoe stelt Kliksafe vast wat 'verantwoord' is? Bostelaar: „Het filterbeleid wordt bepaald door de Bijbel en de Tien Geboden. Daar is alles in het leven aan te toetsen, ook websites.”

Je zou een verplicht internetfilter voor kerkleden kunnen zien als een bevoogdend instrument, erkent Bostelaar. „Maar klanten die Kliksafe kiezen, willen graag voorkomen dat zij in aanraking komen met ongewenste content. Dit geldt helemaal voor gezinnen met kinderen. Mensen kiezen bewust voor het Kliksafe-filter, dat niet uitgezet kan worden.”

Nee, zegt Bostelaar, in het openbare leven is er ook geen filter. „Als je op straat een billboard ziet met veel bloot, kun je dat niet vermijden. Op internet is ontzettend veel porno, geweld en godslastering te vinden. Waarom zou je dat in huis halen?”

Hoe denkt het kerkgenootschap de regel van het verplichte internetfilter voor zijn leden te handhaven? Toezicht op het internetgedrag van kerkgangers is moeilijk te realiseren, beseft M. Meijering ('liever geen voornaam in de krant'), medewerker van *De Wachter Sions*, het kerkblad van de Gereformeerde Gemeente in Nederland. „We weten dat controle lastig is. Toch snijden we het punt voortaan tijdens huisbezoeken even aan. Ons uitgangspunt is dat we televisie afwijzen. Via internet komt de televisie toch weer de huiskamers in. Kliksafe is het enige internetfilter dat aansluit bij het beleid van onze kerk.” Kliksafe blokkeert onder meer sites met videobeelden.

Het is overigens niet zo, benadrukt Meijering, dat ouderlingen persoonlijk achter de computers van gemeentelieden kruipen om het gebruik van het internetfilter te inspecteren. „We moeten mensen op hun woord geloven. Wij zijn geen rechercheurs. We merken dat de meeste kerkleden al Kliksafe hebben. In een enkel geval is er nog een gesprek nodig.”

Soms, zegt Meijering, bekruipert hem het gevoel dat hij met dit soort verboden tegen windmolens vecht. „De ontwikkelingen op internet staan niet stil. Op enig moment kan ook Kliksafe sites doorlaten. Maar is dat een reden om het hoofd in de schoot te leggen? Nee. We moeten doen wat we kunnen doen.”